14/09/2019

Η Παγκόσμιος Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού στην Ι.Μ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 13-14 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η Παγκόσμιος Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού.

Την παραμονή της εορτής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Γηροκομείο Βεροίας.

Ανήμερα της εορτής, **ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό** των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Σύ μοι σκέπη κραταιά ὑπάρχεις ὁ τριμερής Σταυρός τοῦ Χριστοῦ».

Αὐτή τήν ὁμολογία κάνει σέ ἕνα ἀπό τά τροπάρια τῆς μεγάλης ἑορ-τῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Καί δέν εἶναι κάποιος κοινός θνητός αὐτός πού ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Σταυρός τοῦ Κυ-ρίου εἶναι ἡ πανίσχυρη σκέπη καί προστασία του, ἀλλά ὁ ἰσχυρός βα-σιλεύς τοῦ Βυζαντίου, ὁ Λέων Στ΄ ὁ σοφός.

Ἡ ὁμολογία αὐτή τοῦ ὑμνογρά-φου αὐτοκράτορος δέν εἶναι σχῆ-μα λόγου ἀλλά ἐμπειρία ζωῆς, ἐμπειρία κοινή ὅλων τῶν ἁγίων καί ὅλων τῶν πιστῶν. Γιατί ὁ Σταυ-ρός τοῦ Χριστοῦ, τό ὄργανο τῆς τιμωρίας γιά τούς Ἰουδαίους, ἀλλά καί τό σύμβολο τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσίας γιά τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθε μέ τή θέλησή του ἐπί τοῦ Σταυροῦ γιά νά μᾶς ἀπαλ-λάξει ἀπό τίς ἁμαρτίες μας καί ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβό-λου καί νά μᾶς ἑνώσει καί πάλι μέ τόν Θεό, εἶναι τό ἰσχυρότερο ὅπλο μας καί εἶναι, κατά συνέπεια, καί ἡ ἰσχυρότερη προστασία μας.

Διότι, ἐάν ὁ Χριστός διά τοῦ Σταυ-ροῦ κατόρθωσε νά νικήσει καί νά συντρίψει τόν διάβολο πού εἶναι ὁ αἴτιος ὄχι μόνο τῆς ἁμαρ-τίας ἀλλά καί κάθε κακοῦ στόν

κόσμο καί στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀποτε-λεῖ γιά ὅλους τούς πιστούς, γιά ὅ-λους ἐμᾶς πού κάνουμε τό ση-μεῖο καί τόν ἐπικαλούμεθα, τήν ἰσχυ-ρό---τερη προστασία καί τήν ἰσχυ-ρό-τερη σκέπη πού μποροῦμε νά ἔχου-με.

Ὁ Σταυρός εἶναι τό σημεῖο τοῦ Χριστοῦ καί ἡ δύναμή του εἶναι ἀπεριόριστη, ὅπως καί ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Γι᾽ αὐτό καί εἶναι μεγάλη ἡ εὐλογία αὐτή πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός διά τοῦ Σταυροῦ του. Διότι δέν μᾶς ἐξασφάλισε διά τοῦ Σταυροῦ μόνο τή σωτηρία μας, ἀνερχόμενος ἐπ᾽ αὐτοῦ καί σταυ-ρού-μενος γιά χάρη μας, ἀλλά μᾶς ἔδωσε τόν Σταυρό ὡς διαρκῆ προ-στασία καί μόνιμη σκέπη μας ἀπό κάθε κίνδυνο καί ἀπό κάθε ἐχθρό.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως συνηθίζουμε νά ἀνα-ζητοῦμε καί νά ἐπιζητοῦμε προ-στάτες ἰσχυρούς, νά ἐπιδιώ-κου--με τή δύναμη καί τήν ἐξουσία, ἐνῶ τίποτε ἀπό αὐτά δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τή δύναμη καί τήν προστασία πού μπορεῖ νά μᾶς προσ-φέρει ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἄν ἐμεῖς ἐπικαλούμεθα τή δύναμή του μέ πίστη καί κά-νου-με τό ση-μεῖο του ζη-τώντας τήν προστασία του.

Καί εἶναι τόσο ἰσχυρή ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ ὅσο ἐμεῖς αἰσθανό-με-θα ἀδύναμοι, διότι ἰσχύει καί γιά μᾶς αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός στόν ἀπόστολο Παῦλο: «ἀρκεῖ σοι ἡ χά-ρις μου· ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Γι᾽ αὐτό καί δέν θά πρέπει νά στε-νοχωρούμεθα καί νά ἀγωνιοῦ-με γιά τήν ἀδυναμία μας εἴτε τή σω-μα-τική εἴτε τήν πνευματική, διότι ἔχουμε καί ἐμεῖς δύναμη καί προ-στασία κραταιά, τή δύναμη καί τήν προστασία τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυ--ρίου μας.

Μία μόνο προϋπόθεση ἀκόμη ὑπάρ-χει γιά νά ἀπολαμβάνουμε αὐ-τή τήν προστασία ἐκτός ἀπό τό νά ἐπικαλούμεθα τή χάρη τοῦ τι-μίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Καί αὐτή εἶναι νά μήν τόν ἀρνούμεθα.

Ὁ Χριστός ζητᾶ ἀπό ὅλους μας νά σηκώνουμε τόν σταυρό μας, ἐάν θέλουμε νά εἴμεθα γνήσιοι μαθη-τές του καί νά τόν ἀκολουθοῦμε. Μᾶς ζητᾶ δηλαδή νά ἀντιμετωπί-ζουμε μέ ὑπομονή καί καρτερία τίς δυσκολίες, τούς πειρασμούς, τά προβλήματα, τά γεράματα, τίς ἀσθένειες πού συ-ναντοῦμε στή ζωή μας. Μᾶς ζητᾶ νά κάνουμε καί ἐμεῖς κάποιες μι-κρές θυσίες γιά χάρη Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θυσίασε τόν ἑαυτό του καί τή ζωή του γιά μᾶς καί τή σωτηρία μας. Μᾶς ζητᾶ νά ἀπαρνηθοῦμε τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες μας γιά νά ἐναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του.

Αὐτός εἶναι ὁ σταυρός πού μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός νά σηκώσουμε, ἀνταποδίδοντάς του τήν ἀγάπη του μέ τήν ἀγάπη μας πρός τόν ἴδιο καί πρός τούς ἀνθρώπους. Δέν εἶναι ὁ σταυρός πού μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός νά σηκώσουμε ἀσήκωτος, γιατί ὁ Χριστός

γνωρίζει πόσο μπο-ρεῖ νά σηκώσει ὁ καθένας μας καί μᾶς δίδει ἕνα σταυρό πού εἶναι ἀνάλογος μέ τίς δυνάμεις μας, ἀνάλογος μέ αὐτόν πού μπο-ροῦμε νά σηκώσουμε.

Αὐ-τόν τόν σταυρό θά πρέπει, λοιπόν, νά τόν ση-κώνουμε καθη-με-ρινά, ὄχι μέ δυσ-θυ-μία καί κατή-φεια, ἀλλά μέ χαρά καί μέ τή συ-ναίσθηση ὅτι τό κά-νου-με γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, τό κά-νουμε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο μᾶς ἀγά-πησε, ὥστε θυσιάσθηκε γιά νά μᾶς λυ-τρώ-σει ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν αἰ-ώνιο θάνατο.

Ἀλλά θά πρέπει καί νά τόν σηκώ-νουμε μέ τή βε-βαιότητα ὅτι ἡ δύ-να-μη τοῦ δικοῦ του Σταυροῦ, τοῦ ὁποίου τήν ὕψω-ση ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε, θά μᾶς ἐνισχύει στήν προ-σπάθειά μας καί θά εἶναι καί γιά μᾶς σκέπη κραταιά καί δύναμη ἀκαταμά-χητη.

Χαίρομαι διότι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία ἐπί τῇ σημερινῇ καί αὐριανῇ ἑορτῇ κατά τήν ὁποία ἑορτάζει ἐδῶ ὁ ναός τοῦ Ἱδρύματός μας νά εἶμαι κοντά σας καί νά πῶ αὐτά πού εἶπα, πού δέν εἶναι λόγια δικά μου, εἶναι λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι λόγια τῶν Πατέρων, ὅτι δηλαδή ὅλοι μας πρέπει νά σηκώνουμε τόν ὁποιονδήποτε σταυρό ἔχουμε.

Γνωρίζω ὅτι οἱ δύο Πρόεδροι καί τό Διοικητικό Συμβούλιο σηκώνουν σταυρούς, ὄχι ἕναν, πολλούς σταυρούς, σηκώνουν δυσκολίες, προβλήματα, ἀλλά τό κάνουν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν ἀγάπη τῶν συνανθρώπων. Βλέπετε, καί τό βλέπουμε ὅλοι, πόσα πράγματα ἔχουν ἀλλάξει στή ζωή τῶν γερόντων μας. Πόσα πράγματα πᾶνε καλύτερα, μέσα ἀπό δυσκολίες, ὄχι ἀπό ἀνέσεις, ὄχι γιατί τά ἔχουμε πλούσια ὅλα, ἀλλά μέσα ἀπό δυσκολίες. Καί εἶμαι βέβαιος καί τό ζῶ κάθε φορά πού μιλῶ μέ τούς Προέδρους καί τοῦ Ἀδελφάτου καί τῆς Διοικήσεως, ἀλλά καί ὅλα τά ἄλλα μέλη, ὅτι αὐτόν τόν σταυρό τόν σηκώνουν μέ εὐχαρίστηση, διότι πιστεύουν ὅτι σέ αὐτή τή δυσκολία καί σέ αὐτή τήν πορεία μέσα ἀπό τά προβλήματα ἔχουν τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔχουν τή βοήθεια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, πού ἰδιαίτερα τιμᾶται ἐδῶ στόν ἱερό μας ναό, στόν ναό τοῦ Ἱδρύματος.

Εὔχομαι, λοιπόν, μέ αὐτή τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ καί μέ αὐτή τή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά σηκώνετε αὐτόν τόν σταυρό καί αὐτή τή διακονία τῶν ἀδελφῶν μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Δεῦτε, πιστοί, τό ζωοποιόν ξύλον προ--σ-κυνήσωμεν».

Αὐτή τήν πρόσκληση ἀπηύ-θυ-νε καί σέ μᾶς σήμερα, ἑορ-τή τῆς παγ-κο-σμίου ὑψώ-σεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυ----ροῦ, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καλώντας μας νά προσκυνήσουμε τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, τόν Σταυρό πού ἀπό ξύλο κατάρας καί τιμωρίας, μεταβλήθηκε χάρη στή θυσία τοῦ Χριστοῦ σέ ξύλο ἀπό τό ὁποῖο ἐπήγασε ἡ ζωή γιά τόν κάθε ἄνθρωπο πού θά πιστεύσει στόν Χρι-στό.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἐπέ-λεξε νά μᾶς χαρίσει τή σω-τηρία μέ αὐ-τόν τόν ὀδυνηρό καί ἐξευτελιστικό τρό----πο;

Θά μποροῦσε, ἀ-σφα--λῶς, νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφε-ση καί τή λύτρωση χω-ρίς νά χρει--α-σθεῖ ἡ δική του θυσία, ὅμως δέν ἐπέ-λεξε αὐτή τήν εὔκολη λύ-ση. Θά μποροῦσε νά πεῖ στόν καθένα μας, ὅπως εἶχε πεῖ καί στόν παραλυτικό «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου».

Δέν τό κάνει ὅμως καί ἐπι-λέ-γει ἀντίθετα μία λύση πού ἔχει κόπο, πού ἔχει πόνο, πού ἔχει θυσία προσωπική γιά Ἐκεῖ-νον πού δέν εἶχε καμία συμ-μετοχή στή δική μας ἁμαρτία.

Ἐπιλέγει ὅμως τόν δρόμο τῆς θυ--σίας γιά νά μᾶς διδά-ξει ὅτι ἡ σω-τη-ρία μας δέν εἶ-ναι μία εὔκολη ὑπό-θε-ση, δέν εἶ-ναι μία ὑπό-θεση πού δέν χρει----ά-ζεται κόπο καί δέν ἀ-παιτεῖ πόνο. Χρειάζεται καί κόπος καί πόνος, καί αὐτόν τόν προσφέρει πρῶτα ἀπό ὅλους ὁ Θεός γιά ἐμᾶς. Γιά νά χαράξει καί σ᾽ αὐτή τήν περί-πτωση «ὁδόν σωτηρίας» καί νά μᾶς δείξει πῶς πρέπει νά πορευθοῦμε καί ἐμεῖς, ὥστε νά κερδίσουμε τή σωτηρία πού μᾶς διασφάλισε μέ τή δι-κή του θυσία.

Ὁ Χριστός ὅμως χρησιμο-ποιεῖ αὐτόν τόν τρόπο, χρη-σιμοποιεῖ τόν σταυρό ὡς μέ-σον τῆς σωτηρίας μας γιά νά μᾶς δι-δάξει καί κά-τι ἀκό-μη·γιά νά μᾶς διδάξει τή σχέ-ση τῆς θυσίας μέ τήν ἀγάπη.

Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χρι-στοῦ ἀπό τήν ὁποία ἀπέρ-ρευ-σε ἡ σωτηρία μας εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς ἀγά--πης του πρός τόν ἄνθρωπο. Μιᾶς ἀγάπης πού δέν ἦταν ἀνέξοδη καί ἄκο-πη, ἀλλά συνο-δεύθηκε ἀπό τόν πό-νο καί τήν ἕως θα-νάτου ὀδύνη τοῦ ἴδι--ου τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγάπη εἶναι τό ζη-τούμενο καί γιά μᾶς, εἶναι ἡ προϋ-πό-θεση πού θέτει ὁ Χρι-στός γιά τή σω-τη-ρία μας.

Ἀλλά ἡ ἀγάπη πού μᾶς ζητᾶ, δέν εἶναι μία ἀγάπη λόγων, πού δέν κο-στίζουν, δέν εἶναι μία ἀγάπη συναι-σθη-μά-των πού ἐξα-νεμίζονται μέ τήν πρώ-τη δυσκο-λία, δέν εἶναι μία ἀγάπη δακρύων πού στε-γνώ-νουν μόλις πε-ρά-σει ἡ ἐπι-πόλαιη συ--γκίνηση.

Ἡ ἀγάπη πού μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός ἀπό τό ὕψος τοῦ Σταυ-ροῦ του καί ζη-τᾶ ἀπό ἐμᾶς νά μιμηθοῦμε εἶναι μία ἀγάπη θυσίας, μία ἀγάπη θυ-σια--στι-κή, πού γωρίζει νά προσ-φέρεται στόν ἄλ-λο χωρίς νά ζητᾶ ἀνταλλάγ-μα-τα· πού γνωρίζει νά προσ-φέ--ρεται στόν συ--νάν--θρωπο, στόν ἀ-δελ--φό, στόν πλη-σί-ον, χωρίς νά ὑπο-λο-γίζει τό κόστος ἤ τίς συνέπειες· πού γνω-ρίζει νά ζητᾶ συγ-γνώ-μη, ἀκόμη καί ὅταν εἶναι βέ-βαιο ὅτι τό σφάλ-μα εἶναι τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Αὐτή τήν ἀγάπη μᾶς προ-σέ-φερε ὁ Χρι--στός, ἀδελφοί μου, προ-σφέροντάς μας τή

σωτη-ρία διά τῆς σταυρικῆς του θυ--σίας. Καί αὐτή τήν ἀγάπη ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς νά προσ-φέ-ρου-με καί σέ Ἐκεῖ-νον ἀλ-λά καί στούς ἀδελ-φούς μας.

Διότι ἀγάπη χωρίς θυσία δέν νοεῖται, ἐφόσον ἡ ἀγάπη εἶ-ναι προσφορά· καί εἶ-ναι πραγ-ματική καί ἀ-λη--θινή μό-νο ὅταν ὠφελεῖ αὐτόν στόν ὁποῖο προσ-φέ-ρεται.

Μία ἀγάπη σύμφω-να μέ τίς δικές μας προδιαγραφές, σύμ-φω-να μέ τή δική μας γνώμη καί μέ τά δικά μας μέτρα πού ἀγνοεῖ αὐτόν στόν ὁποῖο ἀπευ-θύνεται, δέν εἶναι ἀγά-πη, ἀλ-λά ἔκφραση ἐγωι-σμοῦ, ἡ ὁποία ἀντί νά μᾶς ὁδηγεῖ στή σωτηρία μᾶς παρα-σύρει στήν κατα-στρο----φή καί τήν ἀπώ-λεια.

Προ-σκυνῶντας, λοιπόν, καί ἀ-σπα-ζόμενοι σήμε-ρα τόν τί-μιο Σταυρό, ἄς ἀποφασίσουμε νά δι-δαχθοῦμε ἀπό τή θυ-σιαστική ἀγάπη τοῦ «ἐν αὐτῷ προ-σ-παγέντος» ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεώς μας, καί ἄς ἀκολουθήσουμε τό πα--ράδειγμά του, γιά νά φθά-σουμε καί ἐμεῖς στήν «αἰώνια μακαριότητα», τήν ὁποία μᾶς διασφά-λι-σε ὁ Χριστός μέ τή σταυρική του θυσία.